

הקודש, כי שינוי השם צריך להיות על ידי חכם וירא שמים בכוונות להמשיך לו נפש חדשה מקדושה, ויתאמץ מאוד בכוונות ויעבור ושלש עשרה מדות הרחמים. עיין שם. וזה בודאי קשה למצוא אדם כזה. ובשנת תרעה כתבתי לכ"ק אדמו"ר מבעלז ז"ל, בהיותו מכוון שבתו בק"ק ראצפערד, אודות שינוי השם לחולה אחד. והשיב כזה הלשון: מאבי ז"ל לא שמעתי מעולם אודות זה. רק העולם נהגו לשנות השם. והטעם כתוב בגמרא ובר"ן (עיין ראש השנה טז ע"ב ובר"ן שם). אך יהיה איזה שם שיהיה רק שיהיה לרפואה.

אמר המו"ל: פעם אחת הזכרתי חולה אצל האדמו"ר ר' גדליה משה מזוויהל זצ"ל. לאחר זמן נזדמנתי עם אותו צדיק בהלוייה אחת, שאלני: מה שלום החולה. השכתי: ב"ה

אדם שכל מעשיו כמעט ברוח הקודש, כי שם הנקרא לאדם בעת הוולדו ודאי רובו ככולו מזדמן מאת הקב"ה, באשר הוא שמו למעלה, והוא חיותו של אדם כל ימיו (כ)אשר הוא חי על פני האדמה. והנה החולה ודאי צריך לחיזוק ביותר ולפעמים אין לו חיזוק אחר כי אם זה החיזוק של השם, ואם עוקרין אותו וכו' והשם השני אפשר כי לא מחיותו הוא ונשאר בלא מחזיק החיות שלו וכו'. על כן סיים הוא שמו כלומר הוא שמו למעלה באמת כן. וכידוע מדברי האר"י ז"ל.

שהבריא. והרגשתי שיש לו קפידא עלי על שלא באתי לבשר לו כשנרפא החולה. כן ידוע שמרן הגרי"צ דושינסקיא זצ"ל היה מקפיד על אלה שבקשוהו לבקש רחמים על חולה ולא באו לבשרו כשהבריא.

ובשם האדמו"ר מגור ר' ישראל אלתר זצ"ל שמעתי שהיה אומר: די שטאט זענען אלע מקשה לילד [בעיר הזאת כולן מקשות לילד]. כלומר, באים לבקש רחמים על האשה העומדת לילד ואין באים לבשרני כשהיא יולדת, אם כן סבור אני שעדיין היא מקשה לילד. כמו כן באים לבקש רחמים על החולה ואין באים לבשרני כשנתרפא.

ואמר לי אחי הרב משה שמואל שליט"א, ששמע לפרש את הכתוב חכמים המה להרע ולהיטיב לא ידעו (ירמיה ד כב), בשעה שהמצב רע חכמים הם לרוץ לרבי ולבקש רחמים, אך כשהמצב משתפר אינם יודעים לבוא לרבי ולבשרו על הטוב.

אמר המו"ל: שמעתי מהרב יעקב בלוי זצ"ל, שאף הגאון ר' יוסף חיים זוננפלד זצ"ל היה זהיר שלא לשנות שם לחולה. פעם אחת חלה אחיו הרב יודל בלוי זצ"ל, ואביו הרב משה בלוי זצ"ל שידע שיפתו של הגרי"ח לא הלך אליו אלא להגאון ר' מרדכי ליב רובין זצ"ל והזכיר לפניו את בנו החולה. אמר לו הגאון